

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 16 juni 2023
(OR. en)

10505/23

PECHE 241
ENV 677
POLMAR 33
ENER 353
UK 123

NOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Ärende:	Rådets slutsatser om paketet om fiskeripolitiken – för en hållbar, resilient och konkurrenskraftig fiskeri- och vattenbrukssektor

UTKAST TILL RÅDETS SLUTSATSER OM PAKETET OM FISKERIPOLITIKEN

för en hållbar, resilient och konkurrenskraftig fiskeri- och vattenbrukssektor

EUROPEISKA UNIONENS RÅD

SOM ERINRAR OM

- rådets slutsatser av den 19 oktober 2020 om strategin Från jord till bord¹,
- rådets slutsatser av den 23 oktober 2020 om biologisk mångfald – hög tid att agera²,
- rådets slutsatser av den 18 juli 2022 om EU:s nya strategiska riktlinjer för vattenbruk³,
- rådets slutsatser av den 13 december 2022 om internationell världshavsförvaltning för en trygg, säker, ren, hälsosam och hållbar förvaltning av haven⁴,

SOM BEAKTAR

- Europeiska kommissionens meddelande av den 21 februari 2023, *Den gemensamma fiskeripolitiken i dag och i morgon: en pakt för fisket och haven för en hållbar, vetenskapsbaserad, innovativ och inkluderande fiskeförvaltning* (COM(2023) 103 final)⁵, och det åtföljande arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar, *Den gemensamma fiskeripolitiken – lägesbeskrivning* (SWD(2023) 103 final)⁶,

¹ Dok. ST 12099/20.

² Dok. ST 12210/20.

³ Dok. ST 11496/22.

⁴ Dok. ST 15973/22.

⁵ Dok. ST 6716/23 + COR 1.

⁶ Dok. ST 6716/23 ADD 1 REV 1 + COR 1.

- Europeiska kommissionens meddelande av den 21 februari 2023, *EU:s handlingsplan: Skydda och återställa marina ekosystem för ett hållbart och resilient fiske* (COM(2023) 102 final)⁷,
 - Europeiska kommissionens meddelande av den 21 februari 2023, *Energiomställningen inom EU:s fiskeri- och vattenbrukssektor* (COM(2023) 100 final)⁸,
 - rapporten från kommissionen av den 21 februari 2023 om genomförandet av förordning (EU) nr 1379/2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter (COM(2023) 101 final)⁹,
 - Europeiska kommissionens meddelande av den 15 november 2022, *Mot en stark och hållbar algindustri i EU* (COM(2022) 592 final)¹⁰,
1. BETONAR fiskeri- och vattenbruksprodukters viktiga roll som källa till hälsosamma livsmedel och deras bidrag till livsmedelstryggheten,
 2. FRAMHÅLLER den gemensamma fiskeripolitikens betydelse som en gemensam politik som förenar miljömål med ekonomisk verksamhet och sociala aspekter, med många framgångar, såsom nyttjandet av ett växande antal fiskbestånd i EU på nivån för maximal hållbar avkastning (MSY),

⁷ Dok. ST 6690/23 + COR 1.

⁸ Dok. ST 6689/23 + COR 1.

⁹ Dok. ST 6691/23 + COR 1.

¹⁰ Dok. ST 14784/22 + ADD 1.

3. ERINRAR OM de tre hållbarhetspelarna i den gemensamma fiskeripolitiken, som bidrar till ett hållbart utnyttjande av fiskbestånden och en hållbar utveckling av EU:s vattenbruk, säkerställer sektorns konkurrenskraft och garanterar en skälig levnadsstandard för kust- och landsbygdssamhällen,
4. ERKÄNNER de mål som kommissionen fastställt i EU:s strategi för biologisk mångfald samt behovet av att skydda marina ekosystem i enlighet med den gemensamma fiskeripolitiken, som säkerställer ett hållbart fiske och bibehåller yrkesfiskarnas försörjningsmöjligheter,
5. STÄLLER SIG BAKOM målet om långsiktig hållbarhet, resiliens och konkurrenskraft för fiskeri- och vattenbrukssektorerna, där innovation och intensivt samarbete mellan alla berörda parter bör spela en central roll, och BETONAR behovet av en samarbetsinriktad strategi som säkerställer delaktighet och engagemang från intressenterna,
6. KONSTATERAR att kommissionens paket om fiskeripolitiken innehåller ett stort antal icke rättsligt bindande ambitiösa mål för medlemsstaterna och aktörerna inom fiskeri- och vattenbrukssektorerna men att det saknas nödvändigt stöd i form av en vetenskaplig eller socioekonomisk konsekvensbedömning, BETONAR att detta kräver en övergripande utvärdering av huruvida den rättsliga ramen, de politiska instrumenten och de finansiella medlen inom den gemensamma fiskeripolitiken är tillräckliga för att bedöma dessa mål med hänsyn till en ekonomiskt livskraftig och modern europeisk fiskeri- och vattenbrukssektor som garanterar en stabil försörjning av hälsosamma proteiner för EU:s marknad under många år,

7. ERINRAR OM att andra faktorer än fiske, såsom klimatförändringar, eutrofiering, invasiva främmande arter, rovdjur och annan ekonomisk verksamhet, är viktiga faktorer utöver fiskedödligheten och försämringen av ekosystemen; alla dessa antropogena och naturliga faktorer måste hanteras på ett holistiskt sätt genom lämpliga miljöåtgärder som bland annat gör att fiskbestånden kan skyddas och gör det möjligt för arter med dålig status att återställas till hälsosamma och hållbara nivåer, med beaktande av vetenskaplig rådgivning, samspelet mellan olika blandfisken och de sociala och ekonomiska konsekvenserna,
8. BETONAR sektorns komplexitet med tanke på skillnaderna inom EU:s fiskerisektor, antalet småskaliga fisken och deras särdrag, varje havsområdes och dess delregioners utmärkande egenskaper samt fiskodlingens särdrag i varje medlemsstat, även i de yttersta randområdena (i enlighet med artikel 349 i EUF-fördraget), BETONAR VIDARE behovet av att fastställa bevarandeåtgärder som kan anpassas till regionala, subregionala och lokala särdrag, och UNDERSTRYKER att dessa åtgärder bör vara motiverade, stå i proportion till de eftersträlvade vinsterna och baseras på bästa tillgängliga vetenskapliga kunskap och en heltäckande bedömning där även socioekonomiska aspekter beaktas,

I. ÄNDRADE FISKEINTRESSEN UTANFÖR EU:S VATTEN

9. NOTERAR att det geopolitiska sammanhanget har förändrats avsevärt sedan den senaste reformen av den gemensamma fiskeripolitiken 2013, och FRAMHÅLLER de utmaningar som detta innebär för fiskare, vattenbruksproducenter, kustsamhällen och alla berörda parter, UPPMANAR kommissionen att fullt ut analysera och rapportera om den inverkan som Förenade kungarikets utträde ur EU har haft på hur den gemensamma fiskeripolitiken fungerar, särskilt när det gäller hur EU:s och medlemsstaternas fiskemöjligheter har påverkats till följd av kvotöverföringar inom ramen för handels- och samarbetsavtalet, liksom om de utmaningar som uppstått i den nya situationen i efterdyningarna av brexit, där ett stort antal av EU:s fiskemöjligheter fastställs genom årliga samråd med tredjeländer, BETONAR i detta avseende behovet av att försvara EU:s fiskeintressen genom den gemensamma fiskeripolitikens externa dimension, särskilt efter brexit och med tanke på den nya ramen för EU:s fiskeriförbindelser med Förenade kungariket från och med 2026, med beaktande av relevanta rättsliga instrument och ramar samt relevanta globala, regionala, subregionala och sektoriella organ, UPPMANAR kommissionen att engagera sig när nya ensidiga åtgärder föreslås och att vidta åtgärder tidigt i processen,

10. BETONAR behovet av ett nära samarbete inom regionala fiskeriförvaltningsorganisationer och med tredjeländer om gemensamma bestånd på alla nivåer för att uppnå EU:s hållbarhetsmål, förbättra den globala världshavsförvaltningen, öka livsmedels- och nutritionstryggheten samt förbättra den sociala stabiliteten och den ekologiska hållbarheten i internationella värdekedjor för fisk,
11. SER DET därför SOM NÖDVÄNDIGT att en övergripande och integrerad strategi utarbetas för förbindelserna med tredjeländer och framtida externa fiskeavtal som skyddar EU:s kustsamhällens intressen samt kvoter och tillträde till de vatten som de är beroende av, BETONAR behovet av att denna strategi när så är lämpligt beaktar tillträdet till EU:s inre marknad eller andra lämpliga förhandlingsverktyg,
12. NOTERAR med stor tillfredsställelse och STÖDER fullt ut det nyligen ingångna WTO-avtalet om fiskesubventioner, som syftar till att avskaffa skadliga fiskesubventioner, och UPPMANAR i detta sammanhang kommissionen att vidta alla nödvändiga åtgärder för att slutföra den pågående andra fasen av förhandlingarna inom WTO för att komplettera denna överenskommelse om de kvarstående frågorna senast vid WTO:s trettonde ministerkonferens, samtidigt som man upprätthåller unionens intressen och ståndpunkt i samband med WTO-förhandlingarna om fiskesubventioner, inklusive bränslesubventioner, för att säkerställa ett ekologiskt, ekonomiskt och socialt hållbart fiske,

13. BETONAR behovet av att arbeta för lika villkor och ansvarsfulla och hållbara värdekedjor på internationell nivå i alla havsområden inom både fiske och handel med fiskeri- och vattenbruksprodukter för att stärka industrins konkurrenskraft, inbegripet den småskaliga kustfiskesektorn, och säkerställa att EU:s livsmedelssuveränitet blir en prioritering i EU i linje med EU:s nya politik för en öppen, hållbar och bestämd handelspolitik samt med den europeiska gröna given och från jord till bord-strategin,
14. INSISTERAR på att EU:s livsmedelssuveränitet måste förbättras, samtidigt som man arbetar för lika villkor i förhållande till importerade produkter från tredjeländer och beaktar att det externa beroendet överstiger 70 % för fiskeri- och vattenbruksprodukter, UPPMANAR kommissionen att undersöka hur fisk-och skaldjursprodukter som importeras från tredjeländer kan omfattas av EU:s miljönormer, och att främja åtgärder för att skapa lika villkor inom detta segment,
15. FRAMHÅLLER den viktiga roll som den gemensamma fiskeripolitikens externa dimension och EU har när det gäller den internationella världshavsförvaltningen, genom att föregå med gott exempel i fråga om skydd och hållbar förvaltning av marina ekosystem,
16. SER FRAM EMOT den kommande uppdateringen av EU:s strategi för sjöfartsskydd och dess handlingsplan liksom det kommande gemensamma meddelandet om klimatförändringar, miljöförstöring samt säkerhet och försvar för att ta itu med kopplingen mellan klimatförändringarna, miljöförstöringen av kust- och havsområden samt sjöfartsskyddet,

II. EGENMAKT FÖR MÄNNISKOR I FISKE- OCH VATTENBRUKSSAMHÄLLEN

17. FRAMHÅLLER att generationsskiftena är avgörande för att säkerställa att EU:s fiske-, vattenbruks- och fiskberedningssektorer samt kustsamhällen har en livskraftig framtid och kan fortsätta att trygga livsmedelsförsörjningen, UNDERSTRYKER därför vikten av att göra denna verksamhet attraktivare genom att tillhandahålla ett ekonomiskt perspektiv, förbättra de sociala villkoren och arbetsvillkoren, bland annat genom innovation, fortsätta att skydda den biologiska mångfalden i den marina miljön och främja fiskares och marina vattenbrukares roll som "havets väktare" och tillhandahållare av tjänster av allmänt intresse, FRAMHÅLLER de möjligheter till innovativa lösningar som dessa yrken erbjuder, såsom att koppla produktionen till direktförsäljning eller turism, särskilt för småskaligt kustfiske och vattenbruk, och erkänner samtidigt att sådana möjligheter alltjämt måste bedömas noggrant, EFTERLYSER konkreta förslag för att göra EU:s fiskeri- och vattenbrukssektor attraktivare,
18. VÄLKOMNAR lanseringen av det EU-omfattande inkluderande och framåtblickande projektet om framtidens fiskare, som syftar till att planera för yrkesfiskarnas avgörande roll i samhället, utöver att tillhandahålla fisk och skaldjur av hög kvalitet och med lågt koldioxidavtryck, BETONAR behovet av att bättre identifiera de trender, möjligheter och hot som avgör fiskerisektorns attraktionskraft,

19. ERKÄNNER vikten av att säkerställa en lämplig nivå inom fiskeri- och vattenbrukssektorerna och behovet av rättssäkerhet på lång sikt för att säkerställa deras attraktionskraft samt fortsatta fisketraditioner, eftersom en välfungerande och varaktig fiskerisektor kräver att EU:s fiskerilagstiftning är enkel, hanterbar, aktuell och anpassad till sektorn, samhället och den tekniska utvecklingen,
20. SAMTYCKER TILL att stärka och öka kvinnors betydelse och närvaro i EU:s fiske-, vattenbruks- och beredningssektor, vilket kommer att bidra både till generering av välbefinnande och sysselsättning och till hållbar användning och bevarande av akvatiska resurser,
21. ERINRAR OM att EU:s fiskeflottor måste anstränga sig för att hitta alternativa lösningar i syfte att minska sina operativa energikostnader så att sektorns långsiktiga lönsamhet och motståndskraft säkerställs, och de på så sätt blir effektivare samtidigt som långsiktiga hållbarhetsmål upprätthålls,
22. UPPMUNTRAR till åtgärder för att förbättra vattenbrukssektorns konkurrenskraft och sociala acceptans genom att ytterligare diversifiera och öka den hållbara produktionen, säkerställa ett hälsosamt företagsklimat och säkerställa mervärde för dess produkter samt minska dess beroende av fossila bränslen och energiförbrukning,

23. ERKÄNNER vikten av uppdaterade utbildnings- och yrkesutbildningssystem för att förbättra sysselsättningsmöjligheterna för arbetstagare och öka sektorns attraktionskraft för nyanlända i syfte att ta itu med kompetensbristen, särskilt när det gäller omställningen till förnybara och koldioxidsnåla alternativa energikällor samt fiskeredskap och fiskemetoder med låg påverkan, UPPMUNTRAR i detta avseende inrättandet av storskaliga kompetenspartnerskap,
24. STÖDER kommissionens arbete för att säkerställa höga standarder för fiskarnas säkerhet och arbetsvillkor, särskilt på den internationella arenan genom ratificering och genomförande av den reviderade internationella konventionen om normer för utbildning, certifiering och vakthållning för personal ombord på fiskefartyg (*STCW-F-konventionen*) samt Internationella arbetsorganisationens (ILO) och Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) konventioner, SER FRAM EMOT ett förslag till direktiv för att säkerställa ett korrekt genomförande av STCW-F-konventionen i EU:s rättsordning, UPPMANAR MED KRAFT till en påskyndad ratificering av ILO:s och IMO:s konventioner,
25. FRAMHÅLLER producentorganisationernas och branschorganisationernas roll när det gäller att bättra strukturera värdekedjan och förbättra marknadsvillkoren genom kollektiv förvaltning av medlemmarnas verksamhet och ömsesidig resursfördelning,

26. SER DET SOM NÖDVÄNDIGT att stärka den socioekonomiska motståndskraften mot bakgrund av beroendet av fossila bränslen, de ökade och instabila energipriserna, behovet av ökad energieffektivitet och hållbarhet inom sektorn och målet att uppnå klimatneutralitet i EU senast 2050, ERINRAR OM unionens ståndpunkt om skattelättnader för bränsle i samband med WTO-förhandlingarna om fiskesubventioner, och UNDERSTRYKER att skattesystemet för marina bränslen har stor betydelse för fiskerisektorn, inbegripet sårbart småskaligt fiske, VÄLKOMNAR de åtgärder som kommissionen föreslagit när det gäller samarbete med berörda parter, kunskap och innovation samt förstärkning av arbetskraftens kompetens,
27. UPPMANAR kommissionen att tillhandahålla bättre vägledning om finansieringsalternativ, genomförbarhetsstudier och konsekvensbedömningar samt en utvärdering av förvaltningen av flottkapaciteten och av kompletterande kapacitetsbehov i syfte att stödja och säkerställa en framgångsrik och stimulerad energiomställning inom EU:s fiskeri- och vattenbrukssektor,
28. STÖDER att man från och med 2023 använder en nedifrån-och-upp-strategi som gör det möjligt för lokala fiske- och vattenbrukssamhällen att hantera socioekonomiska utmaningar och behov genom lokalt ledd utveckling inom ramen för EHFVF-programmen för 2021–2027,
29. UPPMANAR kommissionen och vetenskapliga organ att påskynda det pågående arbetet med att vidareutveckla sociala indikatorer för analys av socioekonomiska rapporter, INSER att förvaltningsåtgärderna redan tar hänsyn till socioekonomiska effekter, men EFTERLYSER ytterligare utveckling i detta avseende för att stärka välgrundade förvaltningsbeslut, även med beaktande av de territoriella konsekvenserna för de mest utsatta regionerna och de yttersta randområdena,

III. BIDRAG TILL SKYDDET AV PLANETEN

30. BEKRÄFTAR vikten av hållbarhetsprinciper i fiskeriförvaltningen och UPPREPAR behovet av att beakta den gemensamma fiskeripolitikens samtliga tre pelare, dvs. ekonomi miljö och social hållbarhet,
31. FÖRBLIR FAST BESLUTET att skydda den biologiska mångfalden och bevara, återställa och på ett hållbart sätt använda de marina ekosystem som sunda fiskbestånd som bidrar till livsmedelstrygghet och en livskraftig fiskerisektor inom EU är beroende av,
32. UTTRYCKER sin beredvillighet att skydda den biologiska mångfalden, särskilt känsliga arter och livsmiljöer som påverkas av fisket, bland annat, där så är möjligt, genom användning av befintliga hållbara fiskeredskap och ibruktagande av ändrade eller förbättrade fiskeredskap, fiskemetoder och nya innovativa redskap som utformats för detta ändamål på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga information, KONSTATERAR hur viktigt det är med uppdaterad datainsamling som ska utgöra grunden för vetenskaplig rådgivning och åtgärder som grundar sig på sådan rådgivning, ERINRAR OM behovet av att säkerställa EU:s finansiering av datainsamling för att uppnå dessa mycket ambitiösa mål,

33. ERINRAR OM att målet för den gemensamma fiskeripolitiken är att se till att fiske- och vattenbruksverksamheterna är miljömässigt hållbara på lång sikt och förvaltas på ett sätt som stämmer överens med målen om att uppnå nytta ekonomiskt, socialt och i sysselsättningshänseende samt att bidra till att trygga livsmedelsförsörjningen, och att försiktighetsansatsen tillämpas i fiskeriförvaltningen, BETONAR vikten av att stärka ekosystemansatsen för att uppnå den goda miljöstatus som fastställts genom genomförandet av ramdirektivet om en marin strategi, för att säkerställa att fiskeverksamhetens inverkan på det marina ekosystemet minimeras och att försämringen av den marina miljön minskas, och UPPREPAR I DETTA AVSEENDE vikten av konsekvens och bättre anpassning av genomförandet mellan EU:s miljölagstiftning och den gemensamma fiskeripolitiken i möjligaste mån, inom ramen för deras respektive befogenheter och mål,
34. ERKÄNNER den positiva roll som fiskare har när det gäller att hantera skräp, samtidigt som man erkänner det hot som övergivna, förlorade eller på andra sätt kasserade fiskeredskap utgör för marina vilda djur och växter,
35. NOTERAR det pågående arbetet med tröskelvärden för den högsta tillåtna dödligheten från oavsiktliga fångster av känsliga arter och för den högsta tillåtna omfattning av havsbotten som kan gå förlorad eller störas av mänsklig påverkan, som en del av genomförandet av ramdirektivet om en marin strategi, FRAMHÅLLER att åtgärder för att minska bifångsterna av känsliga arter bör vara väl avvägda, med beaktande av kustfiskesamhällenas traditionella livsstil, BETONAR behovet av gedigna vetenskapliga kunskaper om det marina ekosystemet med en för medlemsstaterna gemensam metod för att bygga upp dessa tröskelvärden,

36. ERINRAR om det kommande antagandet av det rättsligt bindande avtalet om bevarande och hållbar användning av marin biologisk mångfald i områden utanför nationell jurisdiktion, i vilket det erkänns att marina skyddsområden utses och förvaltas på ett sådant sätt att specifika långsiktiga mål för bevarande av den biologiska mångfalden uppnås och, när så är lämpligt, kan möjliggöra hållbar användning förutsatt att det är förenligt med bevarandemålen,
37. UNDERSTRYKER att användningen av redskap såsom vid mobilt bottenkontaktfiske i marina skyddsområden därför bör vara i linje med bästa tillgängliga vetenskap och bevarandemålen för varje marint skyddsområde, och ta hänsyn till de olika fiskeredskapens och fiskemetodernas faktiska miljöpåverkan på de olika livsmiljöerna och arterna beroende på de specifika bevarandemålen för varje marint skyddsområde,
38. UNDERSTRYKER att ett allmänt förbud mot mobila bottenkontaktredskap i marina skyddsområden senast 2030 skulle strida mot kommissionens befintliga vägledning om att utse marina skyddsområden, UPPMÄRKSAMMAR att hållbart fiske kan vara förenligt med förekomsten av marina skyddsområden beroende på de specifika bevarandemålen för varje marint skyddsområde, ERINRAR om att politiska initiativ med potentiellt stor inverkan på fiskerisektorn och kustsamhällen samt med särskilda begränsningar för fiskare endast bör genomföras på grundval av ett lagstiftningsförslag, FÖRKLARAR SIG BERETT att inleda en dialog med kommissionen och alla berörda parter om hur fiskeverksamhetens inverkan på havsbotten kan minimeras inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken, även med beaktande av möjligheten att tillhandahålla lämpliga kompensationsmekanismer,

39. BEKLAGAR att ingen konsekvensbedömning har genomförts till stöd för kommissionens meddelanden och uppmaningar till åtgärder, även om de föreslagna åtgärdernas socioekonomiska effekter är mycket viktiga, särskilt när det gäller mobila bottenkontaktfiskeflottor, EFTERLYSER i detta avseende en omfattande konsekvensbedömning av den föreslagna handlingsplanen med utgångspunkt i bästa tillgängliga vetenskap som grund för den operativa och proportionella tillämpligheten hos de föreslagna åtgärderna och deras genomförandeperioder, med hänsyn till deras fördelar för sunda marina ekosystem i förhållande till bevarandemålen och med beaktande av regionala, subregionala och lokala särdrag, inbegripet de mest sårbara regionerna och de yttersta randområdena, samt finansiella, socioekonomiska och sociokulturella konsekvenser,
40. NOTERAR behovet av ytterligare bidrag för att genomföra EU:s strategi för biologisk mångfald 2030 och åtgärder i detta syfte, FRAMHÅLLER behovet av att främja ett ändamålsenligt genomförande av EU:s naturvårdslagstiftning och av att bättre anpassa den gemensamma fiskeripolitiken till målen i relevant naturskydds- och miljölagstiftning,
41. ÄR FAST BESLUTET att bidra till målet att skapa ett sammanhängande nätverk av väl förvaltade marina skyddsområden och att gemensamt som ett unionsmål skydda minst 30 % av medlemsstaternas havsområden, varav en tredjedel är strikt skyddade, i linje med EU:s strategi för biologisk mångfald, ERKÄNNER därför att det är nödvändigt att lägga till fiskeriåtgärder till de andra åtgärder som krävs för att uppnå dessa mål, NOTERAR att förordningarna om den gemensamma fiskeripolitiken och tekniska åtgärder ger medlemsstaterna befogenhet att genom regionalisering föreslå gemensamma rekommendationer för nödvändiga bevarandeåtgärder på grundval av vetenskapliga belägg, och att ett sådant arbete pågår,

42. INSTÄMMER I att det finns ett brådskande behov av att förbättra den akut hotade ålpopulationens status med beaktande av klimatförändringarnas effekter och de antropogena effekterna, BETONAR att ändamålsenliga åtgärder för återhämtning av beståndet av europeisk ål måste vara alleuropeiska med en långsiktig strategi och UPPMANAR till diskussion om en översyn av den befintliga förordningen om ål, UPPMANAR till utbyte av bästa praxis mellan medlemsstaterna och diskussioner på expertnivå för att hjälpa till att hitta de lämpligaste åtgärderna för omedelbara och effektiva insatser på EU-nivå, FRAMHÅLLER behovet av att ta hänsyn till hela spektrumet av antropogena påfrestningar utanför fiskerisektorn och slutsatserna från den utvärdering av förvaltningsplanerna för ål som planeras till 2024,
43. KONSTATERAR att uppnåendet av maximal hållbar avkastning av kommersiellt nyttjade fiskbestånd är en central princip för den gemensamma fiskeripolitiken, UNDERSTRYKER att fiskbestånden också påverkas av annan mänsklig verksamhet samt av miljöfaktorer såsom klimatförändringar och rovdjur och STÖDER därför utvecklingen av ekosystembaserad vetenskaplig rådgivning som omfattar flera arter, till exempel med beaktande av inverkan av klimatförändringar, av naturliga växlingar mellan arter och av sådana arter som, men inte bara, valar, sälar och skarvar på uppnåendet av maximal hållbar avkastning för de berörda bestånden och ERINRAR OM behovet av att hitta en balanserad strategi där hänsyn tas till trycket från sådana arter samt inverkan av annan ekonomisk verksamhet på marina ekosystem och havsbotten,

44. BETONAR att fiskätande rovdjur kan ha en negativ inverkan på det europeiska vattenbrukets och fiskets konkurrenskraft och långsiktiga hållbarhet, UPPMANAR kommissionen att i god tid identifiera ändamålsenliga och effektiva EU-omfattande förvaltningsåtgärder och att bidra till att utveckla dessa åtgärder och innovativa lösningar för att förebygga eller minska de skador som orsakas av rovdjur som har en negativ inverkan på vattenbruket utan att det påverkar ekosystemet eller hotar skyddade arter,
45. ÄR FORTFARANDE FAST BESLUTET att uppnå målen att minska matsvinnet, undvika onödig fiskedödlighet och stimulera innovation för att minska bifångsterna, FRAMHÄVER vikten av att hålla fiskeverksamheten på nivåer motsvarande maximal hållbar avkastning och behovet av en ändamålsenlig uppskattning av de totala deklarerade fångsterna och proportionerliga tillhörande kontrollverktyg,
46. VÄLKOMNAR kommissionens avsikt att göra en utvärdering av den nuvarande EU-lagstiftningens ändamålsenlighet, effektivitet och relevans när det gäller landningsskyldigheten i samband med bevarandet av kommersiella fiskbestånd, UPPMANAR kommissionen att, med tanke på svårigheterna med att trots omfattande arbete från medlemsstaternas sida genomföra landningsskyldigheten, inleda denna utvärdering så snart som möjligt och att i samband med detta utnyttja den omfattande forskningsinformation och de omfattande forskningsdata som medlemsstater och berörda parter tillhandahåller,

47. FRAMHÄVER att det behövs mer av en ekosystemansats i de vetenskapliga bedömningarna i fiskeriförvaltningen för att hänsyn ska tas till inverkan av miljö, klimatförändringar och mänsklig verksamhet samt rovdjur som påverkar fiskbestånden; en sådan ansats kommer att leda till en holistisk och integrerad fiskeriförvaltningsram där man tar itu med kompromisserna mellan ekologiska, sociala (inbegripet kulturella och institutionella) och ekonomiska hållbarhetskriterier,
48. BEKRÄFTAR behovet av att EU och dess medlemsstater fortsätter att tillämpa nolltolerans mot olagligt, orapporterat och oreglerat fiske, även av tredjeländer, och främja ett hållbart fiske där man bekämpar överfiske och minskar bifångsterna och oavsiktliga fångster av hotade och oönskade arter på regional och internationell nivå, ERINRAR OM behovet av att anta de nya genomförandeakterna inom ramen för förordningen om tekniska åtgärder (förordning (EU) 2019/1241) i samråd med medlemsstaterna och med deltagande av den berörda rådgivande nämnden och att inkludera specifikationerna för flyktanordningen för sköldpaddor, UNDERSTRYKER därefter vikten av lika villkor på internationell nivå och målet om liknande åtgärder för import av fisk och skaldjur,

49. BETONAR betydelsen av innovativa lösningar inom fiskemetoder och när det gäller fiskemetoder som redan praktiseras för att minimera miljöpåverkan och koldioxidavtryck, öka selektiviteten och säkerställa att fiskare så långt det är möjligt minimerar oönskade bifångster och oavsiktliga fångster av känsliga marina arter och uppfyller landningsskyldigheten,
50. UPPREPAR att det är viktigt att uppmuntra användningen av innovativ teknik i överensstämmelse med den gemensamma fiskeripolitikens mål, INSTÄMMER i att innovation bör stödjas ekonomiskt och genom särskilda incitament och ERINRAR OM att detta är särskilt relevant för aktörer inom småskaligt kustfiske och vattenbruk med små vinstmarginaler,
51. BETONAR att samstämmighet och ömsesidig stödberedskap måste säkerställas med alla initiativ inom ramen för den europeiska gröna given och med EU:s och medlemsstaternas mål när det gäller bland annat livsmedelstrygghet, hälsa, klimatförändringar, miljö och ett hållbart nyttjande av landbaserade och marina naturtillgångar,
52. INSER betydelsen av befintliga finansiella instrument såsom EHFVF och Life-programmet för att uppnå målen för den gemensamma fiskeripolitiken, habitatdirektivet, ramdirektivet för vatten och ramdirektivet om en marin strategi, men UNDERSTRYKER att det krävs beslutsamma insatser för att alternativa finansieringsmöjligheter ska kunna fastställas, tydligt och så snart som möjligt,

53. SLÅR ÄN EN GÅNG FAST betydelsen av regionalisering, genom antagandet av gemensamma rekommendationer på regional nivå, samt gemensamma åtgärder med tredjeländer som nyttjar samma fiskbestånd, i syfte att bidra till genomförandet av EU:s fiskeri- och miljölagstiftning när det gäller fiskeriförvaltningsåtgärder och främjandet av dessa på internationell nivå för att stimulera tredjeländer att följa EU:s ambitioner,
54. ÄR MEDVETET OM vikten av en hållbar utveckling av vattenbrukssektorn i EU och om de nuvarande och kvarstående utmaningarna för tillväxten i denna sektor, inbegripet befintliga hinder som står i vägen för investeringar i EU:s vattenbrukssektor, SER FRAM EMOT de vägledande dokument som kommissionen har för avsikt att utfärda för att stödja genomförandet av de strategiska riktlinjer som kommissionen antog 2021 för ett mer hållbart och konkurrenskraftigt vattenbruk i EU för perioden 2021–2030 och STÖDER den tydliga visionen om de mål och utmaningar som ska beaktas och om de särskilda åtgärder som krävs för att denna sektor ska kunna förverkliga sin potential när det gäller hållbar livsmedelsförsörjning, ekonomisk utveckling och skapande av sysselsättning, särskilt i landsbygds- och kustområden i hela EU,
55. VÄLKOMNAR kommissionens dokument *Mot en stark och hållbar algindustri i EU* och kommissionens insatser för att stödja en hållbar utveckling av EU:s algsektor, ERKÄNNER att regenerativ algodling har potential att bli en betydande del av EU:s blå bioekonomi och kan ge EU:s fiskare och andra aktörer i kust- och landsbygdsområden möjligheter att diversifiera sin ekonomiska verksamhet och VÄLKOMNAR kommissionens initiativ att inrätta en övergripande europeisk plattform för berörda aktörer på algområdet (EU4Algae),

56. NOTERAR att förbättringar av djurskyddet är nödvändiga för att stärka fiskeri- och vattenbrukssektorernas hållbarhet, UPPMANAR kommissionen att tillhandahålla vägledning för att förbättra vattenlevande djurs välbefinnande, med beaktande av den praktiska genomförbarheten i fiskeri- och vattenbruksförvaltningen, och BER kommissionen att ytterligare öka den vetenskapsbaserade kunskapen om vattenlevande djurs välbefinnande och att beakta denna forskning vid utformningen av politiken, VÄLKOMNAR att kommissionen inlett ett förfarande för val och utnämning av ett europeiskt referenscentrum för vattenlevande djurs välbefinnande och UPPMANAR kommissionen att inkludera bestämmelser för att förbättra välbefinnandet för odlad fisk i sina aviserade förslag till översyn av EU:s djurskyddslagstiftning,

IV. FÖRBÄTTRAD FÖRVALTNING AV DEN GEMENSAMMA FISKERIPOLITIKEN

57. BEKRÄFTAR producentorganisationernas avgörande roll i genomförandet av den gemensamma fiskeripolitikens mål för både fiske och vattenbruk, FRAMHÅLLER den viktiga roll som dessa organisationer har när det gäller att balansera bevarandet av de marina resurserna och fiskeflottans konkurrenskraft och därmed deras bidrag till livsmedelstryggheten och ÄR ÖVERTYGAT OM att en förstärkning av dessa strukturer och främjandet av att branschorganisationer och gränsöverskridande yrkesorganisationer inrättas när så behövs kommer att stärka en välfungerande värdekedja ytterligare och bidra till att målen för den gemensamma fiskeripolitiken uppnås, särskilt genom ett övervägande av omfattningen av de åtgärder som kan vidtas av branschorganisationerna,

58. NOTERAR kommissionens arbete med handelsnormer, ÄR ENIGT OM att överensstämmelse måste säkerställas mellan bestämmelserna i den övergripande EU-förordningen om livsmedelsinformation till konsumenterna och bestämmelserna om konsumentinformation i förordningen om en samlad marknadsordning och HÅLLER MED OM att information om märkningen av fiskeri- och vattenbruksprodukter hjälper konsumenterna att göra välgrundade val,

59. UNDERSTRYKER vikten av det arbete som utförs av regionala grupper i medlemsstaterna och FRAMHÅLLER dessa gruppers positiva bidrag till genomförandet av den gemensamma fiskeripolitikens mål, ERKÄNNER dock att det finns en betydande extra arbetsbörda för medlemsstaterna i samband med regionaliseringen och UPPMANAR därför kommissionen att samarbeta med medlemsstaterna för att effektivisera och förenkla förfarandena och minimera den årliga administrativa bördan, så att alla berörda parter kan delta aktivt i detta arbete, BETONAR att mer vägledning bör ges, BEKRÄFTAR på nytt de rådgivande nämndernas viktiga roll i detta sammanhang och inom den gemensamma fiskeripolitiken mer allmänt och UPPMANAR kommissionen att utvärdera STECF:s processer med avseende på konsekvens i utvärderingarna och för att säkerställa öppenhet och tydlighet för medlemsstaterna,
60. HÅLLER MED OM att det är viktigt med insyn i de tilldelningskriterier som används för fiskekvoter och BETONAR att fastställandet av kriterier för fördelningen av fiskemöjligheter på nationell nivå faller inom medlemsstaternas behörighet inom den ram som fastställs i artikel 17 i den gemensamma fiskeripolitiken,
61. PÅMINNER OM att de senaste tre åren har varit en period med en helt ny sorts omvälvningar för fiskeri- och vattenbrukssektorerna och UPPMANAR därför kommissionen att främja stabilitet genom att på ett integrerat och balanserat sätt göra grundliga konsekvensbedömningar för alla framtida lagstiftningsförslag som förväntas få betydande ekonomiska, miljömässiga eller sociala konsekvenser, i linje med det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning, inbegripet en bedömning av de föreslagna åtgärdernas subsidiaritet och proportionalitet och en bedömning av de ekonomiska, miljömässiga och sociala konsekvenserna,

62. FRAMHÅLLER den roll som havsplaneringen, som bygger på en ekosystembaserad förvaltningsstrategi, spelar för att stödja uppnåendet av delmålen för bevarande och återställande och när det gäller att begränsa och minimera de skadliga effekterna av mänsklig verksamhet i kustområden och till havs, samt dess bidrag till en konkurrenskraftig och hållbar blå ekonomi, samt behovet av en mer samordnad strategi som främjar synergier mellan politikområden och lagstiftning inom unionen,
63. NOTERAR i detta sammanhang de överenskomna långsiktiga målen för utbyggnaden av havsbaserad förnybar energi i medlemsstaternas vatten för att uppnå klimatmålen och de begränsningar som detta medför för fiskeflottornas verksamhet och EU:s självförsörjning när det gäller fiskeriprodukter och till skada för bevarandet av haven, och FRAMHÅLLER i detta sammanhang behovet av att bevara viktiga fiskevatten och undersöka den möjliga potentialen i en samexistens mellan vindkraftparker, fiske och vattenbruk som en gemensam europeisk fråga som ligger i linje med utvecklingsplanerna för havsbaserad vindkraft, samtidigt som följderna för fiskesektorn och skyddet av marina livsmiljöer minimeras,

V. DEN GEMENSAMMA FISKERIPOLITIKEN UTNYTTJAR POTENTIALEN I HÅLLBAR INNOVATION OCH HÅLLBARA INVESTERINGAR

64. VÄLKOMNAR det föreslagna inrättandet av ett partnerskap för energiomställning för fiske och vattenbruk i EU och FÖRESLÅR att energiomställningspartnerskapets ram och struktur bättre bör definiera dess mandat för att dess mål ska kunna uppfyllas,

65. FRAMHÅLLER bristen på genomförbara alternativ för förnybara energikällor för fiske- och vattenbruksfartyg och de tekniska, rättsliga och ekonomiska hindren för att utveckla och bygga ut sådana energikällor och BETONAR att fiskeri- och vattenbruksaktörer bör stödjas under energiomställningen,
66. HÅLLER MED OM att lämpliga investeringsramar och finansieringsmöjligheter i hela värdekedjan är avgörande för att energiomställningen ska vara möjlig, NOTERAR i detta avseende att Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden (EHFVF) är för begränsad för att kunna fylla ut bristen på hållbar innovation i en sektor som är mycket diversifierad och till stor del beroende av fossila bränslen och som främst kännetecknas av småskaliga företag, UPPMUNTRAR därför kommissionen att se över den nuvarande havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden så att den kan bidra till att främja energiomställningen och UPPMANAR kommissionen att ge vägledning om och vidareutveckla finansieringsalternativ och ekonomiskt stöd för åtgärder som är särskilt inriktade på utsläppsfri eller koldioxidsnål teknik och investeringar i EU:s fiskeri- och vattenbrukssektor,
67. STÖDER utvecklingen och användningen av digital teknik som en möjlighet att förbättra fiskeflottans verksamhet och övervaka och samla in en bredare uppsättning uppgifter som underlag för vetenskapliga processer och beslutsprocesser, samtidigt som man säkerställer respekten för dataskyddsreglerna och undviker en alltför stor ökning av den administrativa bördan,
68. BETONAR den betydelse som EHFVF och andra EU-fonder såsom Horisont, Life-programmet och faciliteten för återhämtning och resiliens har för att stödja innovation, digitalisering och energiomställning, ERKÄNNER att det också är viktigt att stärka medlemsstaternas samarbete i forskningsprojekt, UPPMANAR kommissionen att utvärdera den nuvarande situationen på regional nivå i syfte att föreslå en strategi för att ta itu med den och att genomföra en rimlig översyn av finansieringsalternativen för att stödja energiomställningen i EU:s fiskeflotta och FRAMHÅLLER behovet av att förenkla EHFVF när det gäller investeringsstöd för att förbättra fartygens energieffektivitet, även när det inte råder jämvikt i segmentet,

69. FRAMHÅLLER behovet av att ompröva berättigandet till finansiering av nya fiskefartyg i enlighet med förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken, WTO-avtalet om fiskesubventioner och FN:s mål för hållbar utveckling för att främja utfasningen av fossila bränslen och fiskeflottans energiomställning, möjliggöra och påskynda användningen av innovativa och mer selektiva fiskeredskap, öka säkerheten och öka attraktionskraften för unga fiskare och för fiskerirelaterade ”blå” yrkesbanor, samtidigt som överkapacitet och överfiske undviks,
70. STÖDER därför kommissionens initiativ att ta fram en särskild vägledning och omfattande databas om EU:s finansieringsinstrument för energiomställningen inom fiskeri- och vattenbrukssektorn,
71. INSTÄMMER I att innovation bör belönas och STÖDER inrättandet av ett årligt pris för hållbar innovation inom fisket, med stöd av de rådgivande nämnderna,
72. NOTERAR kommissionens initiativ att öka flexibiliteten i förvaltningen av fiskekapaciteten i samarbete med sektorn och med ekonomiskt stöd på EU-nivå och nationell nivå där detta är berättigat, PÅPEKAR att taken för fiskekapaciteten utgör ett hinder för strukturella förändringar i riktning mot en utfasning av fossila bränslen i fiskeflottan och är överflödiga i förvaltningssystem för fiskbestånd där en hållbar förvaltning av fiskbestånden säkerställs genom fastställandet av årliga TAC:er och kvoter eller i fallet med småskaligt kustfiske där passiva fiskeredskap används med inriktning på lokala bestånd, som inte förvaltas på EU-nivå och där nationella förvaltningsåtgärder har införts, och UPPMANAR kommissionen att reformera beräkningen av medlemsstaternas flottkapacitet, med samtidigt undantag för det extra tonnage som endast är avsett för utfasningen av fossila bränslen,
73. UPPMANAR kommissionen att föreslå att ett EU-system som är öppet för insyn ska inrättas genom vilket producenter erkänns och belönas för en hållbar vattenbruksförvaltning som är miljövänlig och/eller möjliggör ytterligare ekosystemtjänster, i syfte att motivera producenterna att uppnå högre miljömässiga och socioekonomiska resultat inom vattenbruket,

VI. EN "PAKT FÖR FISKET OCH HAVEN" SOM BANAR VÄG FÖR FRAMTIDEN

74. NOTERAR kommissionens "pakt för fisket och haven" som på nytt ska bekräfta det gemensamma åtagandet att fullt ut genomföra den nuvarande politiken och bidra till nödvändiga reflektioner och bedömningar av vissa delar av den gemensamma fiskeripolitiken, och
75. ANSER DET NÖDVÄNDIGT att fortsätta arbetet med fiskets miljömässiga, ekonomiska och sociala hållbarhet även på internationell nivå, som ett bidrag till skyddet av haven och för att trygga livsmedelsförsörjningen och sysselsättningen inom EU.
-